

LEO

**Demir: ‘Dossier
stikstof werd onder
de mat geveegd’**

**Op het juiste spoor
met Tomas Roggeman**

Peter De Roover

**‘België is een
molensteen
om onze nek’**

4

‘Het stikstofdossier
is een tikkende tijdbom
die blind van minister
naar minister is
doorgegeven’

Zuhal Demir

13

‘Ik durf gerust te
benadrukken dat we
in Aalst voor een echte
kentering hebben gezorgd’

Sarah Smeyers

COLOFON

LEO - Magazine van de N-VA wordt uitgegeven door vzw Vlaams Pers-, Radio- en TV-instituut en is het partijblad van de Nieuw-Vlaamse Alliantie (N-VA). Het wordt verzonden onder een folie op basis van zetmeel die 100 % biologisch afbreekbaar is.

Coördinatie en eindredactie: Nele Hiers.
Medewerkers: Matthias Cooreman, Maarten Debruyne, Diederik Demuynck, Jeroen Dujardin, Xavier Lesenne, Jelle Leunis, Iben Sempels, Jan Van Camp, Charlotte Vandecruys.
Directeur: Piet De Zaeger.

Concept & Vormgeving: Revista – www.revista-media.be
Druk: Graphius
Fotografie: ©N-VA, ©James Arthur, ©Anne Deknock, ©Emy Elleboog (cover), ©Frankie and Fish, ©Andreas Van Esbroeck
Jaarabonnement: € 12,50 op rekeningnummer BE83 4350 2597 0115 van VPRTI vzw.

Contact:
T: 02 219 49 30
E-mail: LEO@n-va.be

V.u.: Bart De Wever, VPRTI vzw,
Koningsstraat 47 bus 6
1000 Brussel

08

‘De regering laveert van crisis naar crisis en ondertussen staat het land stil. Dit is de legislatuur van de stilstand’

Peter De Roover

VERDER

Aan het werk	4
Breedbeeld	8
De apps van	12
Thuis	13
Dorpsstraat	16
Aan het werk	18
Verrekijker	20
De weg van	21
Buitenwacht	22
Geflitst	23
Hoe is het nog met	24
Van de partij	26
Achter de schermen	28
Meerwaarde	30
Column	31
PS	32

Dit nummer werd afgesloten op 17 juni 2022. Het eerstvolgende nummer verschijnt op 26 september 2022.

Wenst u onze wekelijkse digitale nieuwsbrief te ontvangen? Schrijf u dan nu in via www.n-va.be/nieuws

fb.com/nieuwvlaamsealliantie [@de_NVA](https://twitter.com/de_NVA) op Twitter
 [@de_NVA](https://www.instagram.com/de_NVA) op Instagram

‘HET IS ONAANVAARDBAAR DAT WIE KAN WERKEN WORDT ONTMOEDIGD OM DAT TE DOEN’

Onze economie kent instabiele tijden. Jarenlang voerde de Europese Centrale Bank (ECB) een beleid ten dienste van schuldverslaafde overheden. Er kon niet genoeg geld in de economie gepompt worden. Het gevolg: een luchtbel die begin dit jaar barstte na Poetins inval in Oekraïne. Prompt steeg de inflatie tot boven de acht procent, een niveau dat we niet meer zagen sinds de jaren 1980.

Wie door de jaren heen braaf een deel van zijn loon opzijzette om een spaarpot aan te leggen, ziet die nu wegsmelten. De kosten voor ondernemers stijgen fors. Men zou verwachten dat het beleid focust op deze slachtoffers van de economische context. Maar in dit land doet men krek het omgekeerde.

De zogezegde koopkrachtmaatregelen van de regering-De Croo richten zich quasi uitsluitend op wie níet werkt, spaart of onderneemt. Onderzoek van de KU Leuven toont aan dat die overwegend Franstalige bevolkingsgroep er fors op vooruitgaat, terwijl de werkende Vlaamse middenklasse verarmt.

Het is onaanvaardbaar dat wie kan werken vandaag wordt ontmoedigd om dat te doen. We hebben net veel meer tewerkstelling nodig om de recordtekorten van deze regering dicht te rijden en onze pensioenen en sociale zekerheid in de toekomst te betalen. Daarom moet werken beloond worden.

Maar de politieke situatie in het Zuiden maakt het onmogelijk om federaal zelfs de meest evidente maatregelen in die richting te nemen. Meer dan ooit is duidelijk dat Vlaanderen de bevoegdheden rond arbeid volledig in eigen handen moet krijgen om ooit tot een werk- en ondernemersvriendelijk beleid te komen.

Er is maar één partij die als kern van haar bestaan die waarheid ook in realiteit wil omzetten, en dat is de N-VA. Laten we er de komende jaren met z'n allen voor zorgen dat Vlamingen dat goed beseffen alvorens ze in 2024 het stemlokaal binnenstappen.

Ik wens u alvast een strijdvaardige Vlaamse feestdag.

Bart De Wever
Algemeen voorzitter

Zuhal Demir praat overal te lande met landbouwers over stikstofakkoord

'HET GAAT TE WEINIG OVER DE BELANGEN VAN DE BOEREN'

De voorbije weken was Vlaams minister van Omgeving Zuhal Demir samen met het Algemeen Boerensyndicaat op pad in heel Vlaanderen en ging ze met landbouwers het gesprek aan over het stikstofakkoord. 'Het gaat te weinig over de essentie: de belangen van onze landbouwers. Willen we hun een duurzame toekomst geven, dan kan dat alleen met de uitvoering van het stikstofakkoord.'

Hoevewinkels moeten dicht', 'De voedselzekerheid komt in het gedrang' ... De beschuldigingen aan jouw adres zijn niet min.

'En een na een zijn ze quatsch. Hoevewinkels worden op geen enkele manier gefnuikt. Zelfs een hoevewinkel met verwerkingsbedrijf op de site van een zogenaamd rood bedrijf kan blijven. Het stikstofakkoord gaat enkel over het houden van dieren. Onze veestapel volstaat ruimschoots om volledig zelfvoorzienend te zijn voor zuivel en vlees. We produceren meer dan dubbel zoveel varkens dan we eten. Ons akkoord zorgt er zelfs voor dat er meer areaal aan landbouwgrond kan vrijkomen voor graangewassen die we wél nodig hebben.'

Maar je viseert de landbouw, zegt men, en de industrie krijgt carte blanche?

'De industrie moet 45 procent minder stikstofuitstoot realiseren tegen 2030, de intensieve veeteelt 40,3 procent minder. Nochtans is de industrie goed voor slechts vier procent van de binnenlandse stikstofneerslag en de intensieve veeteelt voor 78 procent. Nieuwe aanvragen uit de industrie worden vijf keer strenger beoordeeld dan in het verleden. Geloof me: Voka had het liever anders gezien.' (lacht)

'Waarom spreken we niet over meer loon voor de boeren?'

Vroeger hoorde je nooit over stikstof, nu is het schering en inslag. Hoe komt dat?

'Kwatongen zeggen zelfs: stikstof is een verzinsel van Zuhal Demir. Was het maar zo. Ik begin steeds meer te geloven dat stikstof doelbewust onder de mat is geveegd, want het probleem is allesbehalve nieuw. Al in 1999 werd ons land op de vingers getikt omdat het onvoldoende actie ondernam. In 2014 werd afgesproken binnen de Vlaamse Regering dat de stikstofuitstoot drastisch moest verminderen. Er waren veel intenties, maar vorige vakministers namen de koe onvoldoende bij de horens.'

Wie heeft bepaald welke natuurgebieden we beter moeten beschermen tegen stikstof?

'Welke speciale beschermingszones in een 'goede staat van instandhouding' gebracht moeten worden, is al ruim twintig jaar geleden beslist. In 2002 meldde de toenmalige regering-Dewael die gebieden aan bij de Europese Commissie. En tussen 2010 en 2017 bepaalde toenmalig minister Schauvliege (cd&v) de doelstellingen per gebied. Maar concrete maatregelen om die te bereiken, bleven uit.'

'Dat mensen als Gwendolyn Rutten (Open Vld) vandaag hysterisch tekeer gaan, is hypocriet. De industriële veestal achter de abdij van Averbode is het beste voorbeeld. Ruttens eigen liberale minister-president Patrick Dewael meldde het natuurgebied rond Averbode

in 2002 aan bij Europa. De beslissing dat intensieve veeteelt daar niet meer kon, is toen genomen.’

De paters van Averbode en hun tradities wekken nochtans veel sympathie.

(fors) ‘We zijn de eerste partij om respect op te brengen voor volksbegrippen als de abdij van Averbode en die ook te beschermen. We buigen op dat vlak geen millimeter. Ook niet in Averbode. Maar hier gaat het niet over het afbreken van een abdij, het weggagen van paters, het verbieden van kaas... Dit gaat over een recent en vervuilend industrieel veebedrijf achter de abdij, dat toevallig meesurft op die historische naam.’

‘Al in 2002 is beslist dat er in Averbode geen intensieve veeteelt meer kon’

‘Als je het mij vraagt, zijn er in 2015 twee historische vergissingen gebeurd rond Averbode. Men heeft geluisterd naar slechte raadgevers. Volgens de consultants was het opschalen of stoppen, zei vader abt. Anderzijds heeft men ondanks de dramatische stikstofsituatie een omgevingsvergunning kunnen bekomen. Nota bene van een Groen-deputé, op basis van een dossier waarin stond dat het een rood bedrijf was. Ik kan daar nog altijd niet bij.’

Europa is in het hele stikstofdossier de beslissende factor?

‘Absoluut. Ik krijg wel eens het verwijt dat ik op de rem sta als het gaat over engagementen richting Europa, bijvoorbeeld over klimaat. Maar mijn terughoudendheid is niet zonder reden.

Ook het stikstofdossier toont aan dat je moet opletten met dergelijke engagementen. Ooit zit je op de blaren.’

Er wordt gezegd dat je te veel over de boeren praat en te weinig met de boeren.

‘Het probleem is dat sommigen de belangen van een bepaalde landbouworganisatie verwarren met die van de landbouwer. Ik ben de voorbije weken heel vaak met landbouwers gaan praten. Samen met het Algemeen Boerensyndicaat, in elke provincie. Dat is niet eenvoudig, maar ik zie het als mijn taak. Als beleidsmaker moet je mensen recht in de ogen durven te kijken en uitleggen waarom je moeilijke beslissingen neemt.’

‘Weet je dat die landbouwers allemaal, stuk voor stuk, lak hebben aan de discussie over allerlei rode lijsten? Waarom wordt er niet gesproken over hoe we ervoor zorgen dat onze landbouwers méér centen overhouden aan het einde van de maand? Waarom wordt er niet gesproken over hoe we onze eigen Vlaamse producten meer kunnen promoten in onze supermarkten? Hoe zorgen we ervoor dat zij verlost geraken van de molensteen van bankleningen? Dáár ligt een belangrijke taak voor de nieuwe minister van Landbouw.’

Hoop je na de zomer te kunnen landen met het stikstofakkoord?

‘Het stikstofdossier is een tikkende tijdbom die blind van minister naar minister is doorgegeven. Als we die tijdbom niet ontminnen, is het slachtoffer niet deze of gene minister. Niet deze of gene partij. Neen, dan zijn onze welvaart en economie de dupe, en dezelfde boeren die sommigen beweren te beschermen. Wie voor rechtszekerheid pleit, kan niet anders dan het stikstofakkoord bekrachtigen.’ ■

**Wilfried Vandaele
‘Nederlands scenario vermijden’**

‘De Raad voor Vergunningsbetwistingen oordeelde in februari 2021 dat de maatregelen om de stikstofuitstoot terug te dringen onvoldoende waren. Net zoals in Nederland dreigde een volledige vergunningenstop. Voor de landbouw, maar ook voor industrie en woning- en wegebouw’, zegt Vlaams fractievoorzitter Wilfried Vandaele.

Wilfried wil dat scenario absoluut vermijden. ‘Ons stikstofvat zit vol, er moet eerst ruimte vrijgemaakt worden. Tegen 2025 moeten de landbouwbedrijven op de rode lijst sluiten omdat ze piekbelasters zijn. Hun impact op de natuurgebieden in de onmiddellijke omgeving is gewoonweg te groot.’

‘Voor die landbouwers is dat uiteraard een zware dobber, maar een grondige aanpak van het stikstofprobleem is broodnodig. Als politici moeten we het algemeen belang voor ogen houden. Ook voor de landbouw. Een veertigtal exploitaties moet dicht, maar 23.000 kunnen blijven. Met de rechtszekerheid waar iedereen naar vraagt.’

FEDERAAL

Spoorexpert Tomas Roggeman

'STEM AANBOD TREINEN AF OP HET PENDELVERKEER'

Eerst werd de ene na de andere trein afgeschaft, daarna volgde een staking bij het personeel van de NMBS. 'Het spoor krijgt meer belastinggeld dan ooit tevoren, maar de dienstverlening lijkt alleen maar te verzwakken. Onze reizigers verdienen beter', zegt Kamerlid en spoorexpert Tomas Roggeman in een gesprek met LEO.

Sorry dat ik te laat ben, Tomas. Mijn trein had vertraging.
 'Dat ken ik! Onze reizigers worden de laatste tijd meer dan ooit geteisterd door vertragingen en afschaffingen. Wist je dat er tussen februari en april dit jaar ongeveer 4.000 ritten geschrapt werden? 4.000! En als kers op de taart kwam er dan nog een staking bovenop. Het vertrouwen van de reiziger in de NMBS smelt weg als sneeuw voor de zon. Dankzij het wanbeleid van de minister van Mobiliteit (*Georges Gilkinet van Ecolo, red.*). Je zou denken dat de groenen er alles aan doen om mensen uit de wagen en op de trein te krijgen, maar het tegendeel is waar.'

Maar er komt beterschap, toch? Minister Gilkinet heeft grootse plannen: meer treinen inleggen, extra ruimte voor fietsen, levendige stations.

'Hij zou beter beginnen bij het begin: de basisdienstverlening verzekeren. Hij krijgt voor het spoor meer belastinggeld dan ooit tevoren, maar dat vertaalt zich na anderhalf jaar ministerschap nog altijd niet in meer kwaliteit voor de reiziger. Meer treinen inleggen is de oplossing niet. 80 procent van de treinreizigers stapt op in slechts 15 procent van de bestaande stations. In elk station het treinaanbod verhogen, los van de vraag, is bijgevolg puur verspilling van belastinggeld. Maar dat durft de minister niet toe te geven. Weet je waarom? Omdat bijna alle spookstations in Wallonië liggen. Trouwens, hij heeft niet eens de mensen

en de middelen om dat voor elkaar te krijgen. Het spoorpersoneel valt nu al bij bosjes uit omdat ze overwerkt zijn. Hoe gaat hij dan meer treinen doen rijden?'

Dat maakte het personeel alleszins duidelijk tijdens de spoorstaking van 31 mei.

'Ik respecteer het recht om te staken, maar het zijn wel altijd de reizigers die daarvan de dupe zijn. Gelukkig konden we rekenen op de minimale dienstverlening. Die is er trouwens gekomen dankzij de N-VA, als ik een beetje mag stoeien.' (lacht)

'De NMBS heeft overigens een erg rigide arbeidsregime. Er zijn de afgelopen jaren al veel pogingen geweest om te moderniseren. Ironisch genoeg werden die telkens geblokkeerd door dezelfde vakbonden die

FEDERAAL

HOOG TIJD DAT ETERNIT ZICH VERANTWOORDT VOOR RECHTBANK

Valerie Van Peel

tijdens de staking stonden te schreeuwen om betere werkomstandigheden. Dáár zit het probleem. Maar dat laat Gilkinet ongemoeid.'

Tomas, stel dat we jou aan het stuur zetten van de NMBS. Wat zou je dan veranderen?

'Ik droom van het Zwitserse model: de liberalisering en de regionalisering van het spoor. Het is niet logisch dat één log overheidsbedrijf het monopolie heeft. Het wordt hoog tijd dat we die markt openstellen voor private spelers. Een beetje concurrentie heeft mooie gevolgen voor de prijs-kwaliteitverhouding voor de reiziger. De markt vrijmaken tegen 2032 is ons trouwens zes jaar geleden al opgelegd door het Europese niveau.'

'Dat ik daarnaast ook pleit voor regionalisering, is natuurlijk geen verrassing. Vlaanderen is een innovatief gewest dat klaar is om de kansen te grijpen die een vrijgemaakte spoormarkt biedt voor de toekomst. In Wallonië daarentegen blijven ze vastklampen aan het huidige systeem. Laat ons daar elk zelf over beslissen, ieder met de eigen centen.'

Hoe zou jij ervoor zorgen dat ik in de toekomst iets minder vertragingen ondervind?

'Met een gedecentraliseerd treinaanbod. Ken jij iemand die dagelijks pendelt van Antwerpen naar Charleroi? Of van Oostende naar Eupen? Ik niet. Toch telt dit land heel wat van die transnationale lijnen die het grondgebied dagelijks doorkruisen en elkaar treffen in Brussel. En zodra er iets gebeurt in die flessenhals, leidt dat tot vertragingen voor alle reizigers. Dat is toch absurd? Daarom pleit ik voor een decentraal aanbod dat afgestemd is op het pendelverkeer. Van punt A naar punt B zonder een nutteloze tussenstop in flessenhals Brussel. Het treinaanbod en de infrastructuur moeten zich aanpassen aan de noden van de reiziger, niet omgekeerd.' ■

Kamerlid Valerie Van Peel diende een wetsvoorstel in dat asbestslachtoffers de mogelijkheid moet geven om een klacht in te dienen tegen het verantwoordelijke asbestbedrijf, ook als ze al een vergoeding kregen van het Asbestfonds.

Omgevingslachtoffers die ziek worden door asbest, hebben recht op een schadevergoeding van het Asbestfonds. Maar in dat geval vervalt hun recht om de betrokken bedrijven voor de rechtbank te dagen. Dat komt neer op immuniteit voor bedrijven als Eternit. Een erfenis van de regering-Verhofstadt.

België is het enige land waar er nooit grote asbestprocessen gehouden zijn. 'Het verhaal van David tegen Goliath', zegt

Valerie. 'Eternit was decennialang op de hoogte van de gevaren maar bleef gewoon verderwerken. Ondertussen sterven er naar schatting 900 mensen per jaar aan de gevolgen.'

Weggestemd

Met haar wetsvoorstel wil Valerie die immuniteit wegnemen. 'Slachtoffers moeten recht hebben op een financiële tegemoetkoming én de keuze hebben om naar het gerecht te stappen.' Hoewel de voltallige oppositie het voorstel steunde en ook verschillende meerderheidspartijen mondeling verklaarden vóór te zijn, stemde de meerderheid het voorstel weg. Voor Valerie was die stemming de laatste druppel in een overvolle emmer. Na deze legislatuur stelt ze zich niet meer verkiesbaar.

FEDERAAL

CHAOS OP ASIEL EN MIGRATIE

Theo Francken

De passage van staatssecretaris Mahdi (cd&v) op Asiel en Migratie zorgde voor een nooit geziene chaos. Alles samen moet de staatssecretaris meer dan een miljoen euro aan dwangsommen betalen. Een record, net zoals het aantal veroordelingen en de hoogte van de asielbudgetten.

Ondanks 30.000 opvangplaatsen, een recordbedrag van 683 miljoen euro voor asielopvang en tientallen miljoenen extra voor de asieldiensten, wachten nog steeds 20.000 mensen op een asielbeslissing. Elk etmaal slapen er honderden op straat.

Dwangsommen (1)

Meer dan 1.000 mensen stapten dit jaar naar de arbeidsrechtbank om asielopvang af

te dwingen. In 740 gevallen leidde dat tot een veroordeling van de asieldiensten, met een dwangsom van 5.000 euro per dag dat er iemand geen opvang krijgt. De totale dwangsom is afgetopt op 100.000 euro, anders zou die nu al 430.000 euro bedragen.

Dwangsommen (2)

Daarnaast is er een conflict over het asielcentrum in Spa. Omdat de gemeente al zwaar getroffen is door de overstromingen eiste de burgemeester een beperking van het aantal asielbedden. Zij kreeg gelijk van de rechtbank, maar Mahdi weigerde een beperking door te voeren. Resultaat: een dwangsom van 10.000 euro per dag, intussen goed voor meer dan 960.000 euro.

A close-up portrait of Peter de Roover, a middle-aged man with grey hair, a beard, and glasses. He is wearing a blue blazer over a red sweater and a white t-shirt. He is looking slightly to the right with a thoughtful expression. The background is blurred, showing an outdoor setting with other people.

PETER DE ROOVER OVER
DE LEGISLATUUR VAN DE STILSTAND

**'HET ZULLEN
VIJF VERLOREN
JAREN ZIJN'**

In hartje Antwerpen, aan het uitgestrekte Sint-Jansplein – het *Tsjing Tsjangplein* voor de sinjoren – ontmoeten we Kamerfractievoorzitter Peter De Roover voor een gesprek over het dramatische rapport van de Vivaldi-regering.

De klad zit er totaal in', zegt Peter. 'Kristof Calvo pleit ervoor het regeerakkoord open te breken en te herschrijven, cd&v-voorzitter Sammy Mahdi zinspeelt op vervroegde verkiezingen en sociale media lijken het toneel van een open oorlog tussen coalitiepartners. Het weze duidelijk: deze regering hangt met haken en ogen aan elkaar.' Premier De Croo tracht nu met een ruim zomerakkoord de meubelen te redden en alle zeven coalitiepartners op één lijn te krijgen. Hij identificeerde een aantal 'werven', grote thematische onderwerpen die hij voor het zomerreces opgelost wil zien. Wij overlopen de belangrijkste met Peter De Roover.

Koopkracht

Het water staat heel wat mensen aan de lippen. Het lakse monetaire beleid van de Europese Centrale Bank en de schok in de energiemarkt door de oorlog in Oekraïne hebben de inflatie tot zelden geziene hoogte geduwd. De regering klopt zich op de borst dat ze de nodige maatregelen treft. Maar dat is onvoldoende?

'Ecolo zou inderdaad elke jongere 30.000 euro geven. Het kan niet op. (lacht) Maar het illustreert de budgettaire roekeloosheid die deze regering kenmerkt. Elke steun komt uiteindelijk ergens vandaan, en dat is van de toekomstige generaties. Het valt vooral op dat de maatregelen voornamelijk gericht zijn op de inactieven. Neem nu het sociaal tarief, waarbij de overheid verregaand tussenkomt in de energie-facturen van de armste Belgen. Dat is een verdedigbaar principe, maar het komt de facto vooral werklozen ten goede, terwijl mensen die gaan werken tegen een laag loon telkens net uit de boot vallen. Ik vind dat allesbehalve rechtvaardig.'

Wat met de automatische indexering van de lonen?

'Dat is wereldwijd een zo goed als uniek principe. Er valt zeker iets voor te zeggen, maar ik wil toch even wijzen op twee perverse zijeffecten. Ten eerste komt de automatische indexering vooral de overheid ten goede. Door de gestegen lonen kan ze namelijk ook meer belastingen innen. Zo komt een groot deel van de koopkrachtstijging meteen terecht in de zakken van de staat. Voor een gemiddeld gezin komt dat in 2022 neer op een verdoken belastingverhoging van 750 tot 1.000 euro. Nog erger is dat voornamelijk mensen en families met een lager inkomen daarvan het slachtoffer zijn: bij elke loonstijging komen zij sneller terecht in een hogere belastingschijf, daalt de werkbonus en stijgt de bijzondere bijdrage van de sociale zekerheid. Van hun gestegen loon komt er procentueel dus meer bij de overheid terecht. ACV-voorzitter Marc Leemans verklaarde naar aanleiding van Rerum Novarum dat wie vandaag 2.900 euro bruto per maand verdient en 10 euro opslag krijgt, daarvan netto 1 euro overhoudt. Dat geldt ook voor een indexverhoging.'

'De taalgrens manifesteert zich in elke statistiek'

'Ten tweede komt de indexering de concurrentiekracht van onze bedrijven niet ten goede. Die betalen zich nu al blauw aan allerlei bijdrages en zien de loonkloof met andere landen nog verder stijgen. Op een bepaald moment zal ons dat jobs kosten. Daarom verkiezen wij als N-VA altijd om via belastingverlagingen het nettoloon op te krikken, eerder dan de brutoloonkosten voor bedrijven verder te doen stijgen.'

Arbeidsdeal

Vorig jaar pakte de regering trots uit met een arbeidsdeal. Toch ligt datzelfde akkoord opnieuw op tafel. Dat klinkt vreemd voor een buitenstaander.

'Eerst en vooral: wat toen werd overeengekomen, verdient de term 'deal' niet echt. Ik spreek liever van een minidealtje, waarbij enkele minieme stappen gezet worden richting een werkzaamheidsgraad van 80 procent. Die is nochtans cruciaal om onze sociale zekerheid te vrijwaren.'

'De reden waarom men dit akkoord weer bespreekt, moet je bij de sociale partners zoeken. In het regeerakkoord staat talloze keren 'sociaal overleg'. Men was het bij de regeringsvorming over weinig eens – behalve dat de N-VA de stouteriken waren – en dus schoof men bij tal van belangrijke onderwerpen de hete aardappel al voorbarig door. Na die 'arbeidsdeal' heeft men dat dossier naar de sociale partners gestuurd, die van het akkoord een prop maakten en het de premier in zijn gezicht teruggooiden. Het is ook duidelijk dat minister van Werk Dermagne (PS) met de voeten sleept, tot grote frustraties van de Vlaamse partijen. Het probleem is dat cd&v en Open Vld geen hefboom meer hebben tegen de PS. Ze hebben de Franstalige socialisten vorig jaar al de verhoging van de langdurige werkloosheidsuitkeringen gegeven. Zonder daarvoor iets in ruil te vragen.'

Toekomst kernenergie en onderhandelingen met Engie

In de recente peiling van VRT NWS en De Standaard gaven vier op de vijf Vlamingen aan er voorstander van te zijn om ook na 2025 kerncentrales open te houden. Vanwaar de discrepantie met het beleid van Vivaldi?

'Heel simpel: groene dogma's. De kernuitstap was de prijs die men moest betalen om de N-VA eruit te kegelen en Ecolo-Groen aan boord te takelen. In het regeerakkoord staan randvoorwaarden →

voor de kernuitstap, maar de groenen wilden absoluut die prijs binnenhalen en hebben de boel feitelijk gesaboteerd. Er was een oorlog nodig om hen ertoe te bewegen het licht van de zon niet langer te ontkennen: de noodzaak van kernenergie in onze energiemix. Het resultaat van die verdragingsmanoeuvres is dat we ons nu in een bijzonder zwakke onderhandelingspositie bevinden tegenover Engie en dat de regering op de knieën in Parijs moet gaan bedelen. Wat de uitkomst ook wordt, het wanbeleid zal de burger een smak geld kosten. De bouw van nieuwe gascentrales – met honderden miljoenen subsidies aan Engie als toemaatje van Groen – zal bovendien voor heel wat extra vervuiling zorgen. Groen is zo dé CO₂-uitstootpartij geworden. Gekker verzin je het niet.’

Pensioenen

Minister van Pensioenen Karine Lalieux (PS) houdt zich voorlopig nog op de vlakte, maar zij moet nog voor de zomer een akkoord zien te vinden. Hoe realistisch is dat?

‘Mirakels gebeuren op tijd en stond, maar het zou me toch sterk verbazen. In het regeerakkoord staat dat mevrouw Lalieux voor september 2021 met een pensioenhervorming op de proppen moest komen. Ze heeft toen in de pers een voorstel gelanceerd dat zo van de PVDA-fractie zou kunnen komen. De coalitiepartners vielen van hun stoel en het plan werd in de ijskast gestopt. Nu volgt de intussen derde zit, maar ik denk dat de ideologische verschillen binnen de meerderheid te groot zijn om tot een écht akkoord te komen. Dat is met de aankomende lawine aan vergrijzingskosten nochtans van het allergrootste belang. Het is een mooie illustratie van de stilstand die deze regering kenmerkt. Ze laveert van crisis naar crisis en ondertussen staat het land stil. Maar de wereld rondom ons, die staat natuurlijk niet stil. Het zullen vijf verloren jaren zijn. De legislatuur van de stilstand.’

‘We zitten met een gigantisch overheidsbeslag en dan nog slaagt de regering er niet in haar kerntaken te vervullen’

Fiscaliteit

De Croo wou de fiscale hervorming niet meenemen in zijn zomeraakkoord, maar onder druk van cd&v en bevoegd minister Van Peteghem ligt die nu toch mee op tafel. Wat zegt dat over een liberale premier?

‘Dat hij de bui al voelde hangen en op voorhand de handdoek in de ring wou gooien. Ook hier is het verschil in opvattingen binnen Vivaldi van die aard dat een grote stap, in welke richting dan ook, me een fabeltje lijkt. Een fiscale

hervorming is nochtans broodnodig: we hebben de grootste loonwag (*verschil tussen nettoloon en totale kost werkgever, red.*) van alle geïndustrialiseerde landen en een overheidsbeslag van bijna 55 procent. Daartegenover staat een krakkemikkige dienstverlening. Het stilzwijgende pact met de burger, die belastingen betaalt in ruil voor een overheid als kracht ten goede, komt zo onder druk te staan. Met alle onvrede en frustratie van dien.’

‘De kans dat er een fiscale hervorming komt, of zelfs maar een blauwdruk voor een toekomstige hervorming, is nihil. En misschien maar goed ook. Ik vrees dat een fiscale hervorming onder Vivaldi, en dus met de PS en Ecolo-Groen, sowieso zou neerkomen op een forse belastingverhoging. Toen de N-VA federaal mee regeerde, zijn

we er met Johan Van Overtveldt en zijn taxshift wél in geslaagd om er een ingrijpende belastingvermindering voor vooral de lage lonen door te krijgen. Maar de overheid blijft sluipenderwijs groter en groter worden. Een toekomstige hervorming moet als basisvoorwaarde hebben dat ze de totale belastingdruk verlaagt, met de focus op arbeid. De Vlaming verdient loon naar werken.'

Gerecht en politie

Enkele weken geleden trok de top van de magistratuur en de gerechtelijke politie in een hoorzitting fors aan de alarmbel. Zal de regering hun noodkreten adequaat kunnen beantwoorden?

'Ik ga ervan uit dat iedereen het erover eens is dat straffeloze criminaliteit geen wenselijke zaak is. Dat is nochtans het beeld dat de gerechtelijke top schetste. Op het departement Justitie heeft Van Quickenborne (Open Vld) een half miljard euro aan extra middelen gekregen, maar dat vertaalt zich niet in succes. Verder dan aankondigingspolitiek komt hij voorlopig niet. Zijn belofte om alle celstraffen ook daadwerkelijk te laten uitzitten, stoer aangekondigd op een persconferentie met alle toeters en bellen, heeft hij al drie keer moeten uitstellen. Over een blamage gesproken. Inmiddels heeft hij een bocht van 180 graden gemaakt en wil hij in het nieuwe Strafwetboek korte straffen afschaffen.'

'De andere helft van de Siamese veiligheidstweeling bevindt zich bij de politie, de verantwoordelijkheid van Annelies Verlinden (cd&v). Ook haar beleid faalt totaal, en dan met name bij de opleiding van agenten en het aantrekkelijker maken van de job. In de bewuste hoorzitting gaf de politietop aan niet over voldoende mensen te beschikken om zware criminelen aan te

'De PS-recepten werkten niet veertig jaar geleden, ze werken vandaag niet en ze zullen dat morgen ook niet doen'

pakken. De georganiseerde criminaliteit ontsnapt zo steeds vaker de dans.'

De veiligheid van haar burgers is nochtans een kerntaak van de overheid.

'Vandaar de grote kwaadheid bij burgers, dat verschil tussen input en output. We zitten met een gigantisch overheidsbeslag en dan nog slaagt de regering er niet in haar kerntaken te vervullen. Bovendien zitten we met een begrotingstekort van liefst 27 miljard euro, een ongeziene vijf procent van het bruto binnenlands product (bbp). En zo tikt het schuldsaldo aan tot ruim 100 procent van het bbp.'

Begroting

Dat leidt ons naadloos naar de zevende werf.

'Het ontsnapt vaak aan de waan van de dag, maar als economist baren die cijfers me enorme zorgen. Je hoeft geen genie te zijn om te weten dat schulden ooit afbetaald moeten worden. En bij stijgende rentes zal een groter deel van de overheidsuitgaven naar het aflossen van die schulden gaan. De schatting is dat tegen 2027 onze rentelasten met nog eens drie miljard euro zullen stijgen, en dat is nog niet eens het *worstcase*-scenario. Dan zal je elders ferm moeten snijden.'

Wat moet er gebeuren?

'Eerst en vooral: de realiteit onder ogen zien en het geld niet door ramen en

deuren blijven gooien. Je moet ook erkennen dat er achter die dramatische cijfers enorme verschillen per regio schuilen. De taalgrens manifesteert zich in elke statistiek. Vooral Wallonië staat aan de rand van de afgrond. Zonder het Vlaamse infuus spreek je van een Grieks scenario en mag het Internationaal Monetair Fonds (IMF) komen aanrukken. De PS-recepten werkten niet veertig jaar geleden, ze werken vandaag niet en ze zullen dat morgen ook niet doen. Maar in de Belgische context worden diezelfde recepten ons ook opgedrongen, met de huidige situatie als gevolg. De PS en Wallonië vormen zo een molensteen om de Vlaamse nek. We moeten ons daarvan bevrijden om niet verder omlaag gesleurd te worden. In 2024 moeten we alle kaarten op tafel leggen om tot democratisch zelfbestuur voor de Vlaming te komen. Het is overigens mijn diepe overtuiging dat een emancipatie uit de hulpbehoevendheid, het op eigen benen staan, de Franstaligen alleen maar ten goede kan komen.'

Tot slot: zingt de ploeg van De Croo het uit tot 2024?

'Dat moet je aan Nostradamus vragen. Ik denk wel dat de kapitein bij de eerste de beste kans in Europa het zinkende schip zal verlaten. Bij de totstandkoming van Vivaldi was het enige bindmiddel een afkeer voor de N-VA. Nu is het enige wat hen nog bijeenhoudt de angst voor de kiezer. Een trieste conclusie, maar het is niet anders.' ■

De favoriete apps van

Rita Moors

Rita, via de nieuwsapp van 'Het Laatste Nieuws' zagen we jou recent de revue passeren?

'Dat klopt, en dan nog met een thema dat mij als mama van drie kinderen én als schepen van Mobiliteit nauw aan het hart ligt: verkeersveiligheid. Alles over dat thema volg ik op de voet. Sinds 1 februari 2021 kunnen gemeenten GAS-boetes uitschrijven voor kleine verkeersovertradingen. De lokale overheden ontvangen zo de inkomsten en kunnen die op hun beurt opnieuw investeren in lokale verkeersveiligheid. Maar de grote administratieve rompslomp zorgt ervoor dat heel wat gemeenten geen gebruik maken van dat systeem. Daarom heeft de N-VA een voorstel ingediend in het Vlaams Parlement

om dat probleem op te lossen. De bevoegde minister liet alvast weten daarmee akkoord te gaan. Alweer een steentje verlegd!'

Rita Moors is geboren in Bilzen maar volgde haar echtgenoot richting Lummen. Van 2012 tot 2018 was ze daar voorzitter van de N-VA-fractie in de gemeenteraad. Sinds 1 januari 2019 is ze eerste schepen, met als bevoegdheden Economie, Mobiliteit, Toerisme en Personeel. Op 28 september 2020 legde Rita de eed af in het Vlaams Parlement. Daar is ze vast lid van de commissies Economie en Mobiliteit. Als advocate en mama van drie combineert ze met veel passie haar professionele werkzaamheden met haar gezin.

✉ rita.moors@n-va.be
📘 fb.com/rita.moors.7 📺 @RitaMoors
🌐 www.ritamoors.be 📱 @rita.moors

HLN NIEUWS

Binnenland Buitenland VTM Nieuws

Vlaams Parlementslid Rita Moors (N-VA). © BELGA

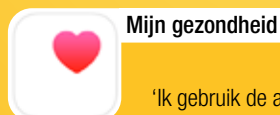
N-VA wil systeem GAS-boetes voor lichte snelheidsovertredingen bijsturen

N-VA wil het systeem van GAS-boetes voor lichte verkeersovertradingen bijsturen. Volgens Vlaams Parlementslid Rita Moors is het huidige systeem (GAS 5) administratief te omslachtig en kunnen buitenlandse overtredders niet of moeilijk gevat worden. Zij wil die "kinderziektes" wegwerken en heeft een conceptnota met voorstellen ingediend.

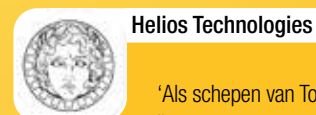
Telefoon

'Mijn agenda is vaak goedgevuld met afspraken op verschillende locaties, waardoor ik veel op de baan ben. Dankzij het handenvrij bellen kan ik die tijd toch nuttig besteden en houd ik op een veilige manier een vinger aan de pols.'

Mijn gezondheid

'Ik gebruik de app om mijn stappen te tellen. Als ik een dag veel aan mijn bureau heb gezeten, loop ik toch nog even een blokje om met mijn hond.'

Helios Technologies

'Als schepen van Toerisme ben ik erg trots op onze nieuwe belevingsapp. Daarmee ontdekken zowel toeristen als Lummenaars in een mum van tijd alle wandel- en fietsroutes. Door *virtual en augmented reality* brengt de app ook de geschiedenis van Lummense bezienswaardigheden tot leven.'

HET *Aalst* VAN SARAH SMEYERS

Sarah Smeyers' bureau in Aalst kijkt uit op de Dender die door de stad kronkelt. Ze zit hoog in het administratief centrum, maar van een ivoren toren is geen sprake. In haar tweede legislatuur als schepen van Sociale Zaken, Welzijn en Wonen kent Sarah de noden van de Aalstenaar. Die zijn niet min en de uitdagingen volgen elkaar op. Maar een ding is zeker: sinds de N-VA het sociale beleid van Aalst in handen heeft, zijn de zaken stevig veranderd.

Dit ambt heeft me echt gevormd', steekt Sarah Smeyers van wal als we vragen hoe het voelt om bijna tien jaar schepen van Welzijn en Wonen te zijn. 'Ik kom uit een warm gezin, had een goede jeugd en kwam eigenlijk zelden in contact met armoede. Ik ben sociaalvoelend van aard en wilde daarom die bevoegdheden. Maar ik heb mijn ogen echt opengetrokken toen ik in Aalst het sociale beleid overnam. Het is een leerschool voor elke politicus of politica, zeker voor wie aan de kant staat te roepen dat het allemaal anders moet.'

'Toch hebben wij gelijk', zegt Sarah. 'Ik durf gerust te benadrukken dat we hier voor een echte kentering hebben gezorgd met ons N-VA-beleid. Men associeert onze partij niet met welzijn, maar dat is eigenlijk onterecht. We mogen gerust de pretentie hebben om ons te manifesteren als sociale partij. We hebben die bevoegdheid in Aalst dan ook echt geclaimd, omdat we wisten dat vooral daar de sleutel lag voor een ander beleid.'

Sarah zorgde in Aalst voor een heuse trendbreuk, al deed ze dat niet met beide voeten vooruit. 'Ik heb eerst het vertrouwen gewonnen van alle betrokkenen. Het sociale beleid was hier twee legislaturen lang in handen van socialisten. Het beleid was toen radicaal anders. Het 'voor wat hoort wat'-principe, dat bestond hier niet. Van enige responsabilisering of controle was bij de toekenning van aanvullende steun totaal geen sprake.' →

**'We mogen ons
gerust profileren
als sociale partij'**

HET AALST VAN SARAH SMEYERS

- geboren op 8 oktober 1980 in Aalst
- Kamerlid van 2007 tot 2019
- Vlaams Parlementslid sinds 2019
- schepen van Sociale Zaken, Welzijn en Wonen in Aalst sinds 2013
- mama van twee dochters: Marie (14) en Anna (12)

Komaf met sinterklaaspolitiek

‘Met die sinterklaaspolitiek heb ik wél meteen komaf gemaakt. Ik ben consequent nee blijven zeggen tegen die mensen die om onverantwoorde gunsten kwamen vragen. Dat ons-kent-ons-sfeertje, dat moest eruit. Het is gewoon veel eerlijker om duidelijke afspraken te maken. Dat principe hebben we in het OCMW goed ingebed. Wie steun komt vragen, moet ook inspanningen leveren. Al is het maar om zelf offertes op te vragen voor een bril alvorens om een terugbetaling te vragen, bijvoorbeeld.’

Aalst was ook pionier in het verplichten van vrijwilligerswerk voor wie een leefloon krijgt. ‘Daarvoor was toen zelfs nog geen wetgevend kader. We hebben dat daarom eerst onrechtstreeks gedaan, via sociale tewerkstelling bij onze eigen diensten. Zelfgecreëerde arbeidsplaatsen, dat wel, maar in ieder geval beter voor de eigenwaarde en het zelfbeeld van de leefloontrekkende. En soms zelfs een opstapje naar reguliere tewerkstelling.’

Ondanks die *realpolitik* blijft Sarah niet blind voor de realiteit. ‘We kennen in Vlaanderen en ook in Aalst een armoedegraad van tien procent. Een groot deel van de mensen met een leefloon kunnen we wel activeren, maar er zijn mensen die we als overheid blijvend moeten ondersteunen, alle mooie theorieën ten spijt. Dat leer je als je met je twee voeten in het beleid staat. Let op, ook die mensen vragen we om inspanningen te leveren. Al is het maar om op tijd te zijn voor hun afspraak met de maatschappelijk werker.’

Bewondering

Gelukkig zijn er ook succesverhalen en daar trekt Sarah zich aan op. ‘Zo begeleiden we momenteel 146 studenten. Vaak jongeren die uit gebroken gezinnen komen of zelfs zonder ouders opgroeien, maar die toch volharden en studeren. Daar heb ik bewondering voor. Dat zijn dossiers die ik van erg nabij opvolg. We laten die jeugd niet los: we vragen hun punten op, we eisen dat ze een vakantiejob doen en we sanctioneren indien nodig. Dat klinkt misschien hard, maar je moet dat doen. Het is een beetje als een opvoeding. En vaak met goeie resultaten.’

Sarah objectiverde ook het subsidiebeleid voor lokale armoede-organisaties. ‘Ook dat was na al die jaren socialistisch beleid verzand in een ons-kent-ons-mentaliteit met een blindelinge en gratuite financiering. Nu gebeurt de toekenning van subsidies via een correcte gunning én evaluatie. Een van de nieuwe gesubsidieerde projecten is het buddy-project van de vzw Shelter, waarbij jongeren die op hun 18de de jeugdhulp moeten verlaten in een huis worden opgevangen en samen met een buddy hun weg zoeken in de samenleving. Het schokkende verhaal van Jordy, de 19-jarige Gentse jongen die in 2016 dood werd teruggevonden in een tentje aan de Blaarmeersen nadat hij de jeugdinstelling had verlaten, is een schandvlek voor onze samenleving.’

‘De individuele succesverhalen in ons sociaal beleid, daar kan ik me aan optrekken’

Sarah Smeyers bracht een kentering in het sociale beleid in Aalst. 'Het is de bevoegdheid bij uitstek om onze N-VA-stempel te drukken.'

Een armoedegrad van tien procent heeft ongetwijfeld een impact op het sociale woonbeleid, ook een bevoegdheid van Sarah. 'Vraag het maar aan Matthias (Diependaele, Vlaams minister van Wonen, red.): de bevoegdheid Wonen heeft voor 80 procent te maken met sociaal wonen. Ook in Aalst. Het probleem is: je kan de vraag naar sociale woningen niet tijdig genoeg beantwoorden, we zitten altijd in de achtervolging. Zelfs als we vandaag alle kandidaat-huurders een sociale woning zouden kunnen geven, dan zitten we morgen opnieuw met een wachtlijst.'

Negatieve perceptie keren

'We moeten er dus alles aan doen om de grootste noden het eerst te lenigen. Niet iedereen hoeft levenslang in een sociale woning te wonen. Het is een vangnet, geen

'Dat ons-kent-ons-sfeertje moest er hier uit'

hangmat', zegt Sarah, die ook op het beperkte draagvlak wijst. 'We hebben hier al een sociaal woonproject moeten afblazen omdat de buurtbewoners massaal bezwaar hadden ingediend. In de Denderstreek zitten we met een hoog Vlaams Belang-gehalte, dat de negatieve perceptie over sociaal wonen ongenueanceerd voedt. Dat is onterecht en die perceptie wil ik absoluut keren. Maar dat kan alleen door goed beleid en goede beslissingen. Door controles op buitenlandse eigendommen of door het invoeren van de voorrangregel voor wie al het langst een band heeft met de gemeente, om maar twee voorbeelden te geven.'

Belgische bevoegdheden

Zo'n beleid kan vanuit het lokale niveau groeien, maar evenzeer op een hoger niveau. Bijvoorbeeld vanuit het Vlaams Parlement, waar Sarah zetelt. Want ze mag dan al tien jaar schepen zijn, ze is al sinds 2007 parlements-lid. 'Na drie legislaturen in de Kamer zit ik sinds 2019 in het Vlaams Parlement. Het verschil tussen die twee parlementen is immens groot. De media hebben meestal meer aandacht voor federale dossiers. Wellicht omdat daar meer fout loopt. Maar de beslissingen die Vlaanderen zelf kan nemen, hebben vaak een meer directe impact. Ik hoop trouwens op een snelle uitdoving van die Belgische bevoegdheden. Dat blijft de basis van mijn politiek engagement.' ■

Vijf keer goud voor Celine Ramaekers

Celine Ramaekers, bestuurslid van (Jong) N-VA Edegem, nam tussen 25 en 28 mei deel aan de nationale zomerspelen van Special Olympics in Louvain-La-Neuve. Ze won daar liefst vijf keer goud in de discipline artistieke gymnastiek. Proficiat!

De nationale zomerspelen zijn het grootste recreatieve evenement voor sporters met een verstandelijke beperking. 2.755 atleten en meer dan 10.000 toeschouwers vierden vier dagen lang een groot feest. Dat toont de groei aan van G-sport – alle sporten die beoefend worden door mensen met een beperking – en dat kunnen we alleen maar toejuichen.

In 2023 trekt Celine naar Berlijn voor de wereldspelen van de Special Olympics en zal ze ook daar voor een medaille gaan. De wereldspelen worden om de vier jaar georganiseerd in de niet-Olympische jaren.

Tussen de mensen

N-VA Diksmuide stond voor het eerst met een tentje op de Boter- en Kaasfeesten. Passanten konden er proeven van het Vlaamse Leeuwbiere en voor de kinderen was er een gratis visput met toffe gadgets.

Heel wat inwoners kwamen langs voor een leuke babbel en gaven hun bekommernissen of frisse ideeën mee. Daarnaast konden ze de petitie tekenen voor het openhouden van de overweg. De N-VA wil die petitie op de volgende gemeenteraad afgeven aan de meerderheidspartijen met de vraag om alsnog het mobiliteitsplan aan te passen.

N-VA Pelt wil via kerkdaken regenwater opvangen

De Peltse N-VA-fractie wil water opvangen via de kerkdaken en dat water opslaan in regenwaterputten op de terreinen rond de kerken. Vanuit de oppositie stelde de N-VA voor om via een pilootproject dat idee aan de praktijk te toetsen bij een van de Peltse kerken. De gemeenteraad van begin juni keurde het voorstel na een kleine wijziging unaniem goed. 'Iedereen die een huis bouwt of verbouwt moet een waterput overwegen om zijn steentje bij te dragen aan een oplossing voor het droogteprobleem', zegt fractievoorzitter Frank Seutens. 'Waarom zou de gemeente dan niet het goede voorbeeld geven en extra inspanningen leveren? Het water van op onze kerkdaken kan opgevangen worden voor gebruik door de groendienst.'

N-VA Peer voert actie voor meer verkeersveiligheid

De Smeethofweg in Grote-Brogel (Peer) heeft maar aan één kant een witte lijn. Onze N-VA-mandatarissen stelden die onveilige situatie aan de kaak op de gemeenteraad. En wat bleek? Het bestuur was niet op de hoogte van de enkele belijning en de onveilige toestand. Ook de mobiliteitscommissie wist

nergens van. Was de verf misschien gewoon op? Niemand kon een zinnig antwoord geven. En de lijn, die is er nog altijd niet...

De lokale afdeling zette de gevaarlijk situatie alvast op een ludieke manier in de kijker via de sociale media.

Provinciale ontmoetingsdag West-Vlaanderen

De provincieraadsleden van West-Vlaanderen nodigden alle bestuursleden van de West-Vlaamse N-VA-afdelingen uit voor een ontmoetingsavond op 9 juni.

In het provinciehuis Boeverbos in Brugge volgden de genodigden een uiteenzetting over het reilen en zeilen in de provincie. De 200 deelnemers kregen een toelichting over waar nieuwe erkenningsaanvragen voor moskeeën worden verwacht, waar nieuwe fietspaden komen, hoe de provincie vergunningsdossiers behandelt en wat de invloed is van de Brexit op de lokale economie. Op het aansluitende netwerkmoment genoten de aanwezigen van een bordje lokale kazen en een glas wijn of lokaal bierkje.

LOMME

Leve papa!

Veel N-VA-afdelingen hielden de tweede zondag van juni een vaderdagactie in hun stad of gemeente.

MECHELEN

HASSELT

ZULTE

BRUSSEL

BRUSSEL BLIJFT ZONDER VERDOIVING SLACHTEN

Cieltje Van Achter: 'Jammer dat we de religieuze gemeenschappen niet meekrijgen in het verhaal.'

Vorige week sprak het Brussels Hoofdstedelijk Parlement zich uit tegen een verbod op onverdoofd slachten. Stemden overwegend tegen: Vooruit, PS, Ecolo, PVDA en Les Engagés (voorheen cdH). Ook Open Vld, MR en DéFI waren niet eensgezind voor een verbod. Fractievoorzitter Cieltje Van Achter begrijpt niet dat dezelfde partijen die in Vlaanderen en Wallonië het verbod mee goedkeurden, dat in Brussel nu blokkeren.

In mei en juni boog het Brusselse parlement zich over een verbod op onverdoofd slachten. In Vlaanderen en Wallonië is dat er al sinds 2019, terwijl nog steeds 80 procent van de slachtingen in Brussel gebeurt zonder verdooving.

'Het heeft bloed, zweet en tranen gekost om het onderwerp bespreekbaar te maken in Brussel', zegt Cieltje Van Achter. 'Wij dienden vijf jaar geleden ons voorstel in om naar Vlaams voorbeeld onverdoofd slachten ook in Brussel te verbieden. De voorbije weken hoorden we diverse experts en die waren heel duidelijk: de wetenschappelijke

consensus zegt dat onverdoofd slachten onnodig dierenleed veroorzaakt. Een verbod is dan toch de logica zelf?'

Drogredenen

Cieltje is daarom verbaasd dat er nog altijd geen meerderheid voor een verbod is. 'Wie zich onthield of tegenstemde, haalde de meest krankzinnige argumenten aan om zich te verantwoorden. Zo beweerde de fractievoorzitter van Vooruit dat onverdoofd slachten zo erg niet kan zijn aangezien hij 'niet gelooft dat God dieren zou doen lijden'. En om hun eigen onwetenschappelijke agenda te ondersteunen, voerden PS, Ecolo, PVDA en Vooruit een neuroloog op die zelfs nooit onderzoek deed rond dierenleed.'

'Het is jammer dat we de religieuze gemeenschappen niet meekrijgen in het verhaal. Dat is in belangrijke mate te wijten aan desinformatie. De voorbije weken deed zelfs het gerucht de ronde dat het parlement het Offerfeest zou afschaffen. Dat is nonsens, maar het zorgt voor onnodige polarisering. Bovendien kan je ook ritueel slachten mét verdooving. Wereldwijd is meer

dan de helft van het halalvlees geslacht onder verdooving.'

Zorgwekkend

Cieltje maakt zich zorgen over de invloed van religie op de Brusselse politiek. 'Het draagvlak om dierenwelzijn serieus te nemen was nog nooit zo groot. Tradities en gewoontes die onnodig dierenleed veroorzaken, stellen we overal in Europa in vraag. Ook de rechtspraak van de hoogste rechtscolleges volgt die tendens. Er zijn geen juridische argumenten meer tegen een verbod. En toch vonden we geen meerderheid in het parlement.'

'Bepaalde partijen schikken zich naar de wensen van een aantal religieuze gemeenschappen, uit angst om hun stem te verliezen. Wetenschappelijke en juridische argumenten worden terzijde geschoven om godsdienstige overtuigingen te accommoderen. Dat is zorgwekkend. Het Abattoir in Anderlecht blijft de enige plaats in het land waar er op zo'n wrede wijze geslacht wordt. Met N-VA Brussel zetten we onze strijd voor een verbod alleszins voort.' ■

VLAAMS

‘WE STAAN GEEN VIERKANTE MILLIMETER GROND AF AAN BRUSSEL’

De Franstalige partij DéFI – het voormalige FDF – stelt opnieuw voor om het grondgebied van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest uit te breiden met gemeenten uit de Vlaamse Rand. DéFI wil het voorstel via referenda voorleggen aan de inwoners van de randgemeenten. ‘Onaanvaardbaar’, zegt Inez De Coninck. Vlaams Parlementslid en burgemeester van Opwijk Inez De Coninck.

Inez De Coninck

‘Het voorstel is een rechtstreekse aanval op de taalgrenzen in dit land, en op de territoriale integriteit van Vlaanderen’, zegt Inez. ‘De taalgrens ligt intussen al 60 jaar vast. DéFI mag zich daar eindelijk eens bij neerleggen. In Brussel, waar de partij deel uitmaakt van de regering, zijn de uitdagingen bovendien al groot genoeg zonder bijkomende gemeenten. De gemeenten in de rand zitten niet op zulke referenda te wachten. Zelfs de burgemeesters van de facilitairgemeenten willen absoluut geen deel uitmaken van Brussel.’

Nederlands leren

Het voorstel van DéFI past in de Franstalige traditie die weigert respect op te brengen voor de Vlaamse Rand. ‘In plaats van zulke absurde voorstellen te doen, zou men er beter werk van maken om Franstaligen in de Vlaamse Rand beter te laten integreren. Kennis van het Nederlands zou al een mooie eerste stap in die richting zijn.’

Vlaamse grond

‘Onze boodschap is duidelijk: Vlaamse grond blijft Vlaams.’ Samen met Willy Segers (burgemeester van Dilbeek), Kurt Ryon (burgemeester van Steenokkerzeel),

Mark Demesmaecker (senator), Veerle Geerinckx (burgemeester van Zemst en Vlaams volksvertegenwoordiger) en Sigrid Goethals (schepen in Asse en Kamerlid) voerde Inez De Coninck daarom ook actie aan het hoofdkantoor van DéFI.

Gewapend met een duidelijke boodschap en zakken potgrond trokken ze in de voormiddag van 25 mei naar het partijsecretariaat van DéFI, waar partijvoorzitter François De Smet zelf nietsvermoedend de deur opende. Op een ludieke maar duidelijke manier werd hem duidelijk gemaakt dat de zakken potgrond de enige ‘Vlaamse grond’ zijn die hij kan krijgen, en dat hij zijn territoriale ambities verder kan inpakken.

Enigszins hoopvol

‘Het is belangrijk dat alle Vlaamse partijen in dergelijke debatten aan één zeel trekken. We moeten duidelijk maken dat we geen vierkante millimeter toegeven. In het Vlaams Parlement gaven alle Vlaamse partijen aan dat de voorstellen van DéFI simpelweg te ver gaan. Dat stemt mij toch enigszins hoopvol’, besluit Inez.

VLAAMS

JONGERENBUDGET VOOR PERSONEN MET EEN BEPERKING

Tine van der Vloet pleit in het Vlaams Parlement voor een jongerenbudget voor minderjarigen met een beperking die op hun 18de doorschuiven naar persoonsvolgende financiering voor meerderjarigen. Het doel is een betere verdeling van de financiële middelen op een budgetneutrale manier.

Tine van der Vloet

‘Vandaag zien we dat jongeren die uitstromen uit een residentiële voorziening vaak een hoog budget krijgen als ze meerderjarig worden. Door dat bedrag te beperken tot 60 procent, komen er middelen vrij voor jongeren die thuis opgroeien en geen persoonsvolgend budget krijgen op het moment dat ze meerderjarig worden. Op die manier werken we de ongelijkheid voor een stuk weg’, zegt Tine.

‘We houden daarbij wel rekening met uitzonderingen. Er zijn jongeren die ook wanneer ze meerderjarig zijn 24 uur per dag en zeven dagen per week nood hebben aan ondersteuning. Dat zijn bijvoorbeeld jongeren met een zeer zware beperking. Die groep laten we dan ook buiten beschouwing.’

‘Door het ene budget te beperken, komen elders middelen vrij om jongvolwassenen met een beperking die vandaag geen steun krijgen van de overheid toch een persoonsvolgend budget aan te bieden’, besluit Tine.

DENEMARKEN MAAKT WÉL DUIDELIJKE KEUZES

In mei bracht een delegatie N-VA-parlementsleden een studiebezoek aan Denemarken. Dat kaderde in het voorbereidingstraject van het grote ledencongres in 2023. Denemarken is een voorloper in de Europese Unie: op het vlak van migratie, integratie en veiligheid kunnen we veel opsteken van de Deense keuzes. Geconfronteerd met gelijkaardige uitdagingen als wij durven de Denen duidelijke antwoorden te formuleren.

Denemarken is erin geslaagd om het aantal asielaanvragen vorig jaar terug te brengen naar iets meer dan tweeduizend: een vermindering van meer dan 90 procent tegenover de piek in 2015. Ter vergelijking: België krijgt ongeveer hetzelfde aantal aanvragen te verwerken, maar dan wel op maandbasis in plaats van in een heel jaar.

Denemarken heeft dan ook een correct en kortdaat asiemodel in stelling. Zo wil het land het Australische asiemodel in de praktijk brengen door asielaanvragen te verwerken buiten de Europese grenzen en het bedrijfsmodel van de mensensmokkelaars op die manier tegen te gaan. Daarnaast zet Denemarken in op een aanklappend terugkeerbeleid.

Betere integratie

Ook voor mensen die recht hebben op asiel voorziet Denemarken in betere begeleiding. Vluchtelingen worden verspreid over het land en actief begeleid naar de arbeidsmarkt. Wie aanspraak wil maken op permanent verblijfsrecht dient te slagen voor een burgerschapstest en een taaltest en moet deelnemen aan de arbeidsmarkt. Ook aan gezinshereniging zijn voor de aanvrager voorwaarden gekoppeld op het vlak van taal, scholing en werkzaamheid. Daarnaast wil Denemarken de overbevolking in de gevangnissen oplossen door buiten-

landse gevangenen in afwachting van hun terugkeer op te sluiten in faciliteiten buiten de EU. Ook op het vlak van rampenbestrijding, defensie en de digitalisering van de rechtspraak kunnen we leren van de Deense praktijk. Zo kunnen jongeren via een vrijwillige dienstperiode kennismaken met verschillende veiligheidsberoepen.

De bezoeken van onze Vlaamse, federale en Europese parlementsleden aan de Deense minister van Vreemdelingenzaken en Integratie, het ministerie van Justitie, het Deense terugkeeragentschap en de immigratiedienst leverden veel stof tot nadenken op en zullen de discussies in de aanloop naar het N-VA-congres mee vorm geven.

In de loop van dit najaar krijgt u als lid van de N-VA uitgebreid de kans om over deze en andere thema's mee na te denken.

De weg van Johan Van Overtveldt

1955

Baby

Johan wordt geboren op 24 augustus 1955. Hij is een vrolijke baby, zeker als er eten aan te pas komt. 'Er is nog niet veel veranderd', zegt hij daarover.

1972

Groot gezin

Johan komt uit een kroostrijk gezin: hij heeft een broer en liefst vier zussen. Als nakomertje wordt hij danig in de watten gelegd.

1979

Ijverige student

Johan kiest na zijn humaniora voor Toegepaste Economische Studies, waarin hij doctoreert. Hij haalt eveneens een MBA aan de KU Leuven. Op 22-jarige leeftijd start hij als journalist bij het tijdschrift *Trends*.

2014

In de politiek

Zijn professionele carrière speelt zich af in de journalistiek – hij schopt het tot hoofdredacteur van *Trends* – en in de bedrijfswereld, onder meer bij Shoeconfex en Bank Brussel Lambert. In 2013 maakt Johan de overstap naar de politiek en de N-VA. In 2014 wordt hij minister van Financiën in de regering-Michel.

Op de fiets

Johan is al jaren een fervent fietser die ook de steile Alpengolfs niet schuwt.

2019

Mister Europe

In 2019 wordt hij verkozen voor het Europees Parlement. Hij is er voorzitter van de commissie Begroting. Vorig jaar werd Johan nog uitgeroepen tot zesde meest invloedrijke Europees Parlementslid.

Paul Becue, voorzitter van het OVV

‘VROEG OF LAAT KRIJGEN WE DE REKENING VAN HET IMMOBILISME’

Paul Becue is voorzitter van het Overlegcentrum van Vlaamse Verenigingen, het OVV, dat de koepelorganisatie wil zijn van alle Vlaamsgezinde bewegingen. Het OVV organiseerde in samenwerking met IVOX recent een enquête bij 1.000 Vlamingen om te polsen naar hun mening over de stand van het land.

De resultaten van de enquête zijn vrij divers, maar het lijkt erop dat de Vlaming zich vooral laat leiden door objectieve elementen als het gaat over een staats hervorming.

‘Zes op de tien Vlamingen vinden dat België niet efficiënt werkt, acht op de tien vinden dat de staatsstructuur veel geld, tijd en energie opsloopt. 49 procent vindt dat Vlaanderen en Wallonië fundamenteel anders in elkaar zitten en dus nood hebben aan een eigen beleid. Kijk naar de saga van de contingentering voor studenten geneeskunde: het is heel moeilijk om met de Franstaligen tot transparante en sluitende afspraken te komen die geleefd worden.’

‘Bovendien zegt ongeveer 47 procent dat Wallonië duidelijke voorwaarden en doelstellingen moet krijgen om de transfers vanuit Vlaanderen in de toekomst (deels) te behouden. 58 procent van de Vlamingen is zelfs van mening dat Vlaanderen en Wallonië zelf verantwoordelijk moeten zijn voor hun beleidskeuzes. Als de Franstalige partijen bijvoorbeeld aan de jongeren een blanco cheque van 30.000 euro willen geven, dan moeten zij daar de gevolgen van dragen als Vlaanderen er een andere visie op nahoudt.’

Men beweerde altijd dat er bij de Vlaming geen draagvlak bestaat voor autonomie of confederalisme. De cijfers geven toch aan dat dat ondertussen wel anders ligt?

‘Dat klopt. Zoals al aangeven wil 58 procent meer autonomie, maar er bestaat daarover geen consensus. Een federale staat met z’n vieren – inclusief de Oostkantons – kan gelukkig maar zeven procent bekoren. Dat zou immers erg nadelig zijn voor Vlaanderen: drie Franstalig georiënteerde gewesten tegenover één Vlaams, waarbij de Vlamingen dan nog Brussel zouden moeten laten vallen.’

Hoe past het confederalisme van de N-VA in het beeld dat de enquête schetst over de verzuchtingen van de Vlaming?

‘De term confederalisme is ruim en voor diverse interpretaties vatbaar, maar de drang naar meer efficiëntie en autonomie wijst toch in die richting: alleen datgene wat vereist is omwille van de internationale geplogenheden blijft federaal. Alles wat lokaal behandeld kan worden, gaat ‘volledig’ naar de gewesten zonder dat er iets blijft plakken op het federale niveau. Het verleden heeft immers aangetoond tot welke inefficiëntie dat kan leiden. Een mooi voorbeeld is de arbeidsmarkt:

‘Acht op de tien Vlamingen vinden dat België te veel geld en energie opsloopt’

de arbeidsbemiddeling is regionaal, maar de werkloosheidsverzekering en de arbeidspolitiek zijn nog federaal. Nochtans zijn de behoeften van de regio’s verschillend. Zo zou het in Vlaanderen mogelijk moeten zijn de werkloosheidsvergoeding te beperken in de tijd. Dat is vooral nú nodig, gelet op de krapte op de arbeidsmarkt die sommige sectoren ertoe dwingt te werken met buitenlandse arbeidskrachten.’

‘Er zijn wel twee hete hangijzers die een confederalisme ‘in der minne’ in de weg

staan: wat met Brussel? En wat met de precare Waalse financiën? Voor dat laatste zijn er grondige hervormingen nodig, en daar staan de Franstaligen huiverig tegenover.

Overleeft België überhaupt nog eens een ellenlange formatieronde en een bont allegaartje van diverse partijen die een staatshervorming voor zich uitschuiven?

‘Als er niets verandert, zal het scenario ook niet wijzigen: onderhandelingen die aanmodderen totdat bepaalde partijen hun principes verloochenen omwille van het compromis. Zolang de Franstaligen diepgaande hervormingen kunnen blijven blokkeren op basis van de grendelmechanismen in de grondwet, zal dat niet snel veranderen. Dat zou doorbroken kunnen worden als de V-partijen in Vlaanderen samen 50 procent van de zetels halen en het cordon opgeheven wordt. Zonder mij uit te spreken over de

standpunten van het Vlaams Belang, kan ik alleen maar vaststellen dat het cordon ondemocratisch is en geen zoden aan de dijk heeft gebracht. Het heeft de positie van de Vlamingen al die tijd afgezwakt in de onderhandelingen.’

‘Er zijn twee hete hangijzers rond confederalisme: Brussel en de Waalse financiën’

‘In ieder geval kan het immobilisme niet blijven duren. Vroeg of laat krijgen we de economische rekening gepresenteerd. Hervormingen zijn nodig, zowel economisch als staatskundig, en vooral door uitdagingen zoals de vergrijzing en de Europese klimaatdoelstellingen.’ ■

Geflitst

Daags voor Onze-Lieve-Heer-Hemelvaart kon de plenaire Kamer geen stemmingen houden omdat er onvoldoende Vivaldisten in het halfroond aanwezig waren. Op een totaal van 150 Kamerleden waren er maar zestig van de meerderheid komen opdagen.

Ook de ‘grote nationale brainstorm’ van minister Annelies Verlinden (cd&v) sloot af in mineur. ‘Amper 0,2 procent van de doelgroep nam deel aan de burgerbevraging, die de belastingbetaler weliswaar 2,1 miljoen euro heeft gekost’, zegt Kamerlid Sander Loones.

Op zijn minst 400.000 Belgen werden op corona getest met vals of dubieus materiaal. De regering wist dat, maar zweeg erover, titelde *Het Laatste Nieuws*. Een zoveelste coronablunder van de federale overheid.

De toeristische sector klimt stilaan uit een diep coronadal. Dat blijkt uit cijfers die Vlaams volksvertegenwoordiger Cathy Coudyser opvroeg bij minister van Toerisme Zuhair Demir. Het aantal binnenlandse overnachtingen in Vlaanderen verdubbelde in 2021, terwijl het aantal buitenlandse overnachtingen steeg met meer dan 40 procent.

'Ik heb altijd het gevoel gehad dat ik bij de N-VA vrijuit kon spreken'

SIEGFRIED BRACKE SCHUWT DE CONTROVERSE NOG STEEDS NIET

Als u wil weten waarmee Siegfried Bracke (69) zich zoal bezighoudt, volstaat het om bijvoorbeeld Twitter te openen. De voormalige eerste burger van het land doet daar wat hij eigenlijk al zijn hele leven doet: het debat aanvuren. En dat zorgt soms voor controverse. 'Ik provoceer graag. Maar ik trek me niet veel aan wat anderen daarvan denken.'

Charlie Chaplin. Die naam deed in 2010 bij een selecte groep van de partijtop de ronde. Het was een schuilnaam voor wat toen als een van de opmerkelijkste transfers in de politiek werd beschouwd: VRT-journalist Siegfried Bracke stapte over naar de N-VA. Hij haalde bij de verkiezingen dat jaar meteen het vijfde

grootste aantal Vlaamse stemmen en ging zetelen in de Kamer. In 2014 deed hij dat nog eens over. Toen de N-VA in de regering-Michel stapte, werd hij Kamervoorzitter. In 2019 besliste de kiezer er anders over, al was het vooral die vermaledijde 'pot' die hem een zetel kostte. Enkele maanden later legde hij ook zijn mandaat als gemeenteraadslid in Gent neer en verliet hij de actieve politiek.

'Mocht ik in 2019 verkozen zijn geweest, zou ik mijn mandaat sowieso niet uitgedaan hebben. Ik was van plan te stoppen op mijn 69ste. Da's toevallig nu. In feite heb ik in mijn carrière nooit langer dan zeven jaar hetzelfde gedaan, ook niet binnen de VRT. Dat is gezond, en dat geldt ook voor politici.'

Als journalist moest hij naar eigen zeggen 'veel meer zwijgen', maar als politicus liet hij zijn *parler-vrai* nooit varen. 'Het enige verschil met nu is dat ik mijn mening binnenshuis gaf, bijvoorbeeld in het partijbestuur. Nu schrijf ik die neer en verspreid ze. Ik heb altijd het gevoel gehad dat ik bij de N-VA vrijuit kon spreken. Ik kwam als journalist bij alle partijen en ben ervan overtuigd dat binnen de N-VA het democratische debat het verste gaat. Zonder dat dat de besluitvaardigheid belet.'

Perfide rol van experts

Zou hij als Kamervoorzitter de pandemienoodsituatie zo gemakkelijk hebben laten passeren zonder deftige parlementaire controle? 'In alle bescheidenheid: ik weet het niet. Het is niet de regering die het parlement heeft opzijgezet, het parlement heeft dat zelf gedaan. Er was in het begin ook paniek op alle banken, natuurlijk. Je kan niet ontkennen dat het beleid het al bij al goed heeft aangepakt.'

1. Siegfried Bracke als broekventje, toen al met de karakteristieke strik.

2. De eerste perskaart: journalistiek zat en zit hem in het bloed.

3. Als bekend schermgezicht van de openbare omroep, vóór zijn overstap naar de politiek.

4. Siegfried Bracke was vier jaar lang Kamervoorzitter en dus eerste burger van het land.

Al plaatst hij daar meteen een kanteekening bij: 'Waar ik me verschrikkelijk kwaad om heb gemaakt, is dat sommige experts verschillende rollen speelden en die nogal perfide invulden. En de media versterkten dat nog. Ik ben doorgaans gematigd in mijn uitspraken, maar hier durf ik gerust spreken van een regimepers.'

En zo komen we automatisch uit bij Siegfrieds eerste liefde: de openbare omroep. Waarvoor hij ook in zijn recente boek en in talloze opiniestukken de roede niet spaart. 'Ik ken de VRT natuurlijk het beste, en wil er ook het beste voor. Ik mis er nu diversiteit, verschillende meningen. Open het debat, zou ik zo zeggen. Dat geldt overigens ook voor de N-VA, die vaak moppert over de openbare omroep maar al blij is als er in de beheersovereenkomst een paar keer 'Nederlands' wordt vermeld.'

We mogen dus strenger zijn en vooral, we moeten dat goed uitleggen. Zeker als het gaat om de toekomst van Vlaanderen.

'Ik heb nooit langer dan zeven jaar hetzelfde gedaan, en dat is gezond, ook voor politici'

'De N-VA moet aan de mensen duidelijk maken wat het belang is van een staatsvorming. Politiek gaat over wat er bij de mensen in hun hoofd zit. Je moet dat dus in hun hoofd krijgen. Daarom moet er een absolute link zijn tussen dat communautaire en onze welvaart en economie. Het is leuk aan te kondigen dat je bevoegdheden wil overhevelen, maar je moet daar dan ook iets mee dóén.'

Tussen Mol en Zuid-Afrika

Tegenwoordig verdeelt Siegfried zijn tijd tussen Mol en Zuid-Afrika, waar hij een viertal maanden per jaar verblijft. 'Ik

volg de zon. Dat heeft te maken met mijn leeftijd, zeg maar ouderdom. Ik kan alsmat slechter tegen het Vlaamse klimaat: de vochtigheid, de koude, het gebrek aan licht in de wintermaanden. Zuid-Afrika is natuurlijk een prachtig land en we hebben daar toch een zekere band mee. Bijkomend: de tijdzone verschilt niet echt, dus ik kan ook daar naar de VRT kijken. Ik leef daar zoals hier, maar dan in het mooie weer.'

Stilzitten is niet aan Siegfried besteed. Hij zetelt in het bestuurscollege van de Universiteit Gent en is sinds vorig jaar voorzitter van het Vlaams Audiovisueel Fonds. Tussendoor pent hij wekelijks zijn opinie neer voor *Doorbreek*: 'De enige deadline waaraan ik me nog moet houden.' Een deel van die columnen en opiniestukken bundelde hij recent in het boek *Open het debat*. Daarin schuwt hij de controversen niet, evenmin als op sociale media. 'Ik kan gewoon niet anders.' ■

1

3

4

2

1 GROOT ZOMERFEEST

Nog enkele keren slapen en het is zover: hét feest van het jaar, het grote N-VA-Zomerfeest, op zaterdag 2 juli vanaf 20 uur in de Nekkerhal in Mechelen. U heeft er twee jaar op moeten wachten, maar eindelijk kan de kurk van de fles bubbels.

We nemen het beproefde recept over van ons Nieuwjaarsfeest, overgoten met een stevige zomerse saus. Er zijn tal van eetstandjes, een grote cocktailbar en een gezellige lounge om rustig bij te praten. En tussen 22 en 24 uur staat niemand minder dan de bekende radio-dj Sven Ormelis achter de draaitafel. Een avond vol muziek, lekker eten en drinken, en elkaar na al die tijd eindelijk nog eens in levenden lijve terugzien: voorzitter Bart De Wever en onze mandatarissen zijn er klaar voor!

Alle praktische info over het Zomerfeest en de bussen die verschillende lokale

afdelingen en arrondissementen inleggen, vindt u terug op www.n-va.be/zomerfeest.

2 20 KILOMETER DOOR BRUSSEL

Op zondag 29 mei kleurden de straten van Brussel geel en zwart. Met Vlaams volksvertegenwoordiger Annabel Tavernier als kapitein nam het team van N-VA Brussel deel aan de 42ste editie van een van de mooiste loopwedstrijden van het jaar: de 20 kilometer door Brussel. Onder luide aanmoediging van het publiek wist het N-VA-team de finish te halen én een knappe tijd neer te zetten.

3 1.000 KILOMETER VOOR KOM OP TEGEN KANKER

Al voor het elfde jaar op rij deed de N-VA in het hemelvaartweekend mee aan de

1.000 kilometer voor Kom op tegen Kanker. Twee N-VA-ploegen verschenen aan de start en sprongen in het zadel om kanker klein te rijden. Onder anderen Vlaams minister Ben Weyts, Brussels parlementslid Mathias Vanden Borre en Vlaams Parlementslid Andries Gryffroy reden mee. De opbrengst van het evenement gaat naar wetenschappelijk kankeronderzoek.

Geniet mee van de sportieve sfeer met onze korte reportage op het N-VA-YouTubekanaal.

4 LEDENCONGRES 2023: VIJF THEMAVOORZITTERS

Van 12 tot en met 14 mei 2023 organiseert de N-VA een groot ideologisch ledencongres rond vijf brede koepelthema's. Voor elk van

5

Geniet van de Vlaamse feestdag!

6

die thema's bevestigden het partijbestuur en de partijraad een themavoorzitter:

- Kamerlid Anneleen Van Bossuyt voor het luik 'Duurzaam Vlaanderen'
- Kamerlid Theo Francken voor 'Veilig en kordaat Vlaanderen'
- Vlaams Parlementslid Steven Vandeput voor 'Welvarend Vlaanderen'
- Vlaams Parlementslid Maaïke De Vreese voor 'Warm Vlaanderen'
- Kamerlid Sander Loones voor 'Staat van Vlaanderen'

5 NEDERLANDSE LES

In een reeks interviews pleitte MR-voorzitter Georges-Louis Bouchez ervoor om Nederlandse les in het Franstalige onderwijs te verplichten. Zijn eigen krakkemikkige

kennis van het Nederlands zou te wijten zijn aan het gebrek daaraan.

'Een uitnodiging die we echt niet konden laten liggen. Daarom trokken we naar het MR-partijsecretariaat om Nederlandse les te geven', zegt Jong N-VA-voorzitter Jeroen Bergers. Met die les staken de Jong N-VA'ers ook wat de draak met de Vivaldipartijen. De vervoeging van het werkwoord 'vallen' was niet toevallig een van de oefeningen.

6 HANG DE VLAAMSE LEEUW UIT OP 11 JULI

11 juli is onze nationale feestdag en dat mag gevierd en gezien worden. Kom naar buiten, neem deel aan een van de vele 11 julifestiviteiten en hang zeker uw Vlaamse Leeuw uit. Ook de affiche die u als

bijlage bij deze LEO vindt, verdient een zichtbaar plaatsje aan uw raam.

Heeft u geen Vlaamse vlag bij de hand? Bestel er dan nog snel een in onze webwinkel op www.n-va.be/webwinkel en haal hem alvast in huis voor volgend jaar!

7 WAT BETEKENT HET OM VLAMING TE ZIJN?

Die vraag van jongeren beantwoordde partijvoorzitter Bart De Wever in het online programma #Belriadh van de VRT. U kan die uitzending herbekijken op het YouTubekanaal van de N-VA.

Manu Diericx is raadgever Onderwijs bij minister Ben Weyts

‘De kracht van onze overtuiging loodste ons door de coronacrisis’

De onderwijskwaliteit is cruciaal voor onze welvaart maar staat al jaren onder druk. Onderwijsminister Ben Weyts werkt resoluut aan een nieuw elan voor onze Vlaamse klassen. Op zijn kabinet staan verschillende raadgevers hem bij. Een van hen is Manu Diericx (27). Hij kwam bij de partij als jonge, studerende snaak en vond al snel zijn weg. Dat had ook iets te maken met zelfdiscipline, zoals LEO ontdekte.

‘Een minister krijgt tientallen, soms honderden dossiers per week op zijn bord. Iemand als Ben Weyts behandelt die ook graag inhoudelijk, maar hij kan ze natuurlijk niet allemaal van a tot z lezen. Daar komen wij, de raadgevers, bij kijken. Wij vatten alles op een bevattelijke manier voor de minister samen en geven een politiek advies, zodat hij voldoende informatie heeft om een beslissing te nemen.’

Alles moet kloppen

De verantwoordelijkheid van een minister is groot, dus ook die van een raadgever. ‘Absoluut,’ zegt Manu, ‘en dat is ook wat me aanspreekt aan deze job. Je kan het verschil maken. Het gebeurt regelmatig dat het in de media gaat over een dossier waarover ik mee geadviseerd heb. Als je dan kan zeggen dat we een

verschil hebben gemaakt, dan geeft dat een fijn gevoel.’ Al vindt Manu het frustrerend dat de goede dossiers amper de media halen. ‘Elke week beslist de Vlaamse Regering tientallen zaken die mensen echt vooruit helpen. Daarover lees je niets in de pers. Maar o wee als iemand een scheve tweet plaatst. Dan zijn de kranten dagenlang gevuld.’

Fantastisch geheugen

Werken voor Ben Weyts komt met een stevige uitdaging, weet Manu ondertussen. ‘Mijn minister heeft een fantastisch geheugen en hij is bijzonder goed met cijfers. Soms haalt hij in een debat of commissie cijfers naar boven die wij hem een half jaar voordien hebben gegeven. Je moet er altijd voor zorgen dat de cijfers kloppen. Daarom check ik mijn adviezen twee tot drie keer. Ik vind het enorm belangrijk om geen fouten te maken.’

‘Je kan als raadgever het verschil maken. Dat spreekt me enorm aan’

Manu krijgt daar net als zijn collega’s veel vertrouwen voor terug. ‘Tijdens corona kon ik heel nauw met Ben Weyts samenwerken. Dat was heel direct, en hij liet ruimte voor onze eigen inbreng. Als

jonge gast ben ik er trots op om voor een minister te werken die een lijn durft te trekken en zich daaraan houdt. Iemand met een duidelijke visie die ervoor durft te gaan. Daarin onderscheidt de N-VA zich echt van andere partijen.’

Weinig ministers stonden voor zulke grote uitdagingen tijdens corona als Ben Weyts. Manu zat als adviseur mee in die storm. ‘Dat waren moeilijke maar spannende tijden, waarin we bijzonder hard hebben gewerkt voor ons onderwijs. Toen na de eerste lockdown bleek welke grote gevolgen die had voor kinderen, en dan vooral voor de meest kwetsbaren, hebben we de rug gerecht en het recht op onderwijs voor kinderen voorop geplaatst. De kracht van die overtuiging heeft ons door de crisis geloodst.’

Stevige werkethiek

Op het kabinet werken heel wat mensen met een achtergrond in de onderwijswereld. Met een master in de politieke wetenschappen en een in de rechten is Manu de vreemde eend in de bijt. Toch ziet hij dat niet als een nadeel. ‘Die vakspecialisten zijn echt nodig, maar als jurist kan ik collega’s helpen decreten en besluiten te formuleren, juridische betwistingen, motiveringen en ga zo maar door. Ik kijk op een andere manier naar dingen. Zo vullen we elkaar goed aan. Trouwens, de

*Manu Diericx is raadgever Onderwijs bij minister Ben Weyts.
'De raadgever adviseert, de minister beslist. Die adviezen
moeten dan ook écht wel correct zijn.'*

onderwijsmicrobe had me al eerder te pakken: ik deed ooit een vrijwillige stage bij toenmalig minister-president Geert Bourgeois, bij zijn adviseur Onderwijs.' Ook Ben Weyts werkte ooit voor Geert Bourgeois, als kabinetschef. 'Niet toevallig', grijnst Manu. 'Ze hanteren dezelfde stevige werkhethiek.'

'Ik ben er trots op te werken voor een minister met een duidelijke visie'

Voordat Manu het kabinet van Ben Weyts versterkte, werkte hij op het partijsecretariaat in het team communicatie. Pittig detail: dat deed hij terwijl hij als werkstudent zijn tweede master aanvatte en rechten ging studeren.

'Na de stage bij Geert zag ik een louter universitair leven niet meer zitten. Bij rechten staat wat in de les verteld wordt ook in de boeken. Ik ben efficiënter als ik dat zelf studeer. Het vergt wel een pak zelfdiscipline, maar ik heb me altijd gesteund gevoeld door de collega's op het partijsecretariaat.' ■

MEER WAARDE

Open het debat!

De vraag om een open debat is een hartenkreet van Siegfried Bracke, onder andere in het interview dat hij gaf aan LEO voor de rubriek 'Hoe is het nog met' op bladzijde 24: 'Vlaanderen heeft nood aan een debat waar de werkelijkheid niet steevast met dezelfde bril wordt bekeken. Waar veel meer mensen aan bod mogen komen dan de *usual suspects*. Waar plaats is voor diversiteit die ruimer is dan geslacht of kleur.'

Sinds zijn overstap van de journalistiek naar de politiek in 2010 schrijft Siegfried Bracke talloze stukken over de meest diverse onderwer-

pen. Hij werpt een kritische blik op de politiek – uiteraard – maar ook op goede boeken, de tijdgeest, de coronacrisis. Ook de media en onze Vlaamse openbare omroep ontsnappen niet aan zijn arendsoog. In *Open het debat!* verwerkt Bracke wat hem is bijgebleven uit een rijkgevoeld leven vol gulzig lezen, kijken en luisteren.

5x gratis

Open het debat! is een uitgave van Ertberg. Vijf lezers krijgen een exemplaar cadeau. Ze moeten wel het antwoord kennen op de vraag: 'Wat was de schuilnaam van Siegfried vlak voor hij overstapte van de VRT naar de N-VA?'

Stuur uw antwoord voor 11 juli naar LEO@n-va.be of N-VA, redactie LEO, Koningsstraat 47 bus 6, 1000 Brussel.

100 jaar trippen

Toerisme is niet meer weg te denken uit ons leven. Van korte citytrips over lange wereldreizen tot een weekendje aan de kust: toerisme komt in diverse geuren en kleuren. Honderd jaar geleden was toerisme nog geen

vanzelfsprekendheid. De Vlaamse Toeristenbond (VTB) bracht daar mee verandering in. De 'vereniging die haar volk leerde reizen' groeide in de twintigste eeuw uit tot een van de belangrijkste cultuurtoeristische verenigingen in België, en hielp zo de Vlaamse burger transformeren tot een toerist.

100 jaar trippen analyseert deze veranderingen, graaft dieper in de complexe geschiedenis van de VTB – die vandaag door het leven gaat als Cultuursmakers – en toont hoe de vereniging ons al een eeuw lang aan het trippen brengt.

5x gratis

100 jaar trippen is een uitgave van Ertberg. Vijf lezers krijgen een exemplaar cadeau. Ze moeten wel het antwoord kennen op de vraag: 'Hoe heette 100 jaar geleden de Franstalige tegenhanger van de VTB?' Stuur uw antwoord voor 11 juli naar LEO@n-va.be of N-VA, redactie LEO, Koningsstraat 47 bus 6, 1000 Brussel.

Tentoonstelling '100 jaar op stap met VTB'

Het ADVN en Cultuursmakers organiseren deze zomer een expo over de fascinerende geschiedenis van de VTB. De tentoonstelling toont de rijke en diverse geschiedenis van de VTB aan de hand van talloze unieke beelden, leuke interactieve opstellingen en prikkelende verhalen.

U kan de tentoonstelling bezoeken van 22 juni tot 2 september, telkens van woensdag tot zondag, in Zuiderpershuis, Waalsekaai 14, Antwerpen. De toegang is gratis.

De huisarts 2.0

De coronacrisis zette het debat over gezondheid op scherp. We worden steeds ouder, maar hoe gezond zijn we écht? Zijn we wel zo goed bezig als we denken? Daarnaast wordt het tijd dat het vak huisarts-geneeskunde een nieuwe smoel en een échte identiteit krijgt: de huisarts is meer dan een pionnetje op het bord. De huisarts is de persoon bij uitstek om de wortels van veel welvaartsproblemen aan te pakken.

Een nieuwe visie op huisarts-geneeskunde zal alleen kunnen met een efficiënte praktijkorganisatie en met gedeelde verantwoordelijkheid. En er zullen onvermijdelijk ethische discussies komen: hoe ver gaan we het leven kunnen blijven rekken? En tegen welke prijs en met welke kwaliteit? Hoe gaan we onze gezondheidszorg overeind en betaalbaar houden? Sébastien Vermeulen, zelf huisarts, legt de vinger op de wonde en doet in *De huisarts 2.0* zijn visie uit de doeken.

De huisarts 2.0 Een reboot van Sébastien Vermeulen is een uitgave van Willems Uitgevers.

Het juiste antwoord op de wedstrijd vragen en de winnaars vindt u telkens terug op www.n-va.be/meerwaarde.

Joost Houtman zoekt in deze column een antwoord op de vraag wat er zo typisch is aan een welbepaald Europees volk. En ja, Joost mag het weten.

WAAROM DE TRIËSTERS ZO TRIËST ZIJN

De koffiehooftstad

Noem een bekend Italiaans koffiemark en de kans is groot dat de naam illy valt. Maar wist u dat dat bekende koffiehuis begin twintigste eeuw gesticht werd door een Hongaar? Een boekhouder bovendien. Enkele jaren nadat hij zich in Triëst had gevestigd, vond Ferenc Illy er de allereerste koffiezetmachine uit, de illycaffé. Ferenc werd Francesco en zijn kleinzoon Pietro werd twee keer burgemeester van de stad. Van integratie gesproken.

In Triëst drink je je illy 's morgens op een heel specifieke manier. Je drinkt hem als *capo triestino*. Een grote fan van deze mini-cappuccino in een glazen beker was de beroemde schrijver en Triëster Italo Svevo (1861-1928), bekend van het meesterwerk *Bekentnissen van Zeno*. Deze Svevo heette eigenlijk Aron Hector Schmitz en was de zoon van een Duitser. Italo Duits en illy Hongaars? Hoeveel bekentnissen kan een italofoon aan?

Wenen aan de zee

De stad Triëst, alias het 'Wenen aan de zee', en de regio errond liggen in het noordoosten van Italië, ingeklemd tussen de Adriatische Zee en de Alpen. Ze zijn alleen noordwaarts via een smalle kuststrook verbonden met de rest van Italië. Het hoeft dan ook niet te verwonderen dat de link tussen deze belangrijkste handelshaven van Italië en Italië zelf eerder klein is. Dat valt trouwens perfect historisch te verklaren.

De heerschappij over de stad kwam in de tiende eeuw in handen van de bisschop van Triëst. Daarvoor maakte Triëst nog deel uit van het Frankische Rijk.

De Triësters zegden al snel hun geloof in de man op en gingen lekker onafhankelijk verder. Eventjes toch, want in de dertiende eeuw werd de stad deel van de republiek Venetië. Ook dat duurde maar enkele decennia, want toen kwamen de Oostenrijkers. In 1809 werd de regio onderdeel van het keizerrijk Frankrijk, binnen de zogenaamde Illyrische Provincies. Een eeuw later was ze weer Oostenrijks en ook even Duits geweest om uiteindelijk in 1919 Italiaans te worden. Italië had deze regio – de stad, Istrië en gebieden in het westen van het hedendaagse Slovenië – in het Pact van Londen in 1915 beloofd gekregen als het aan geallieerde zijde zou meevechten.

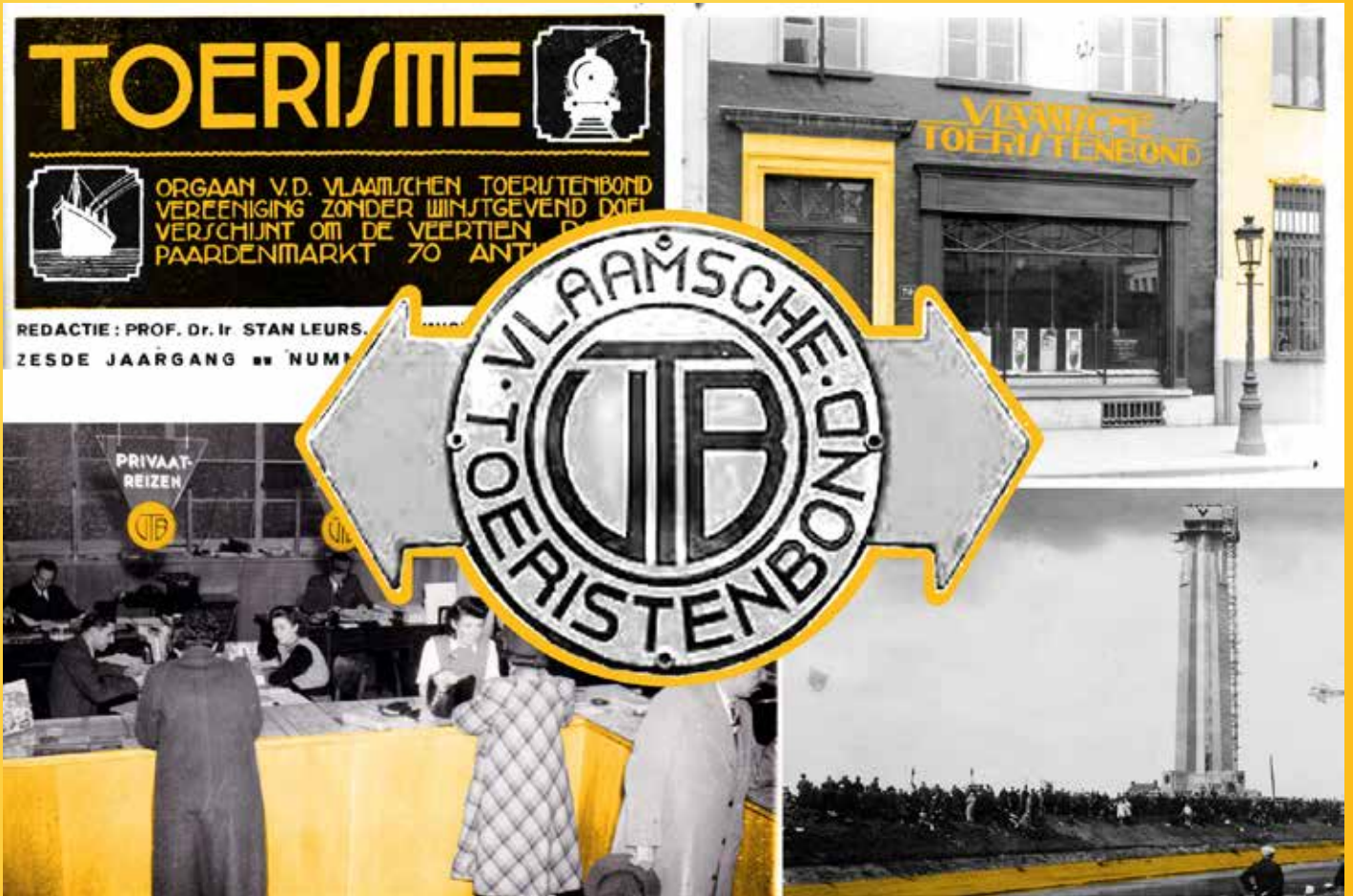
Oké, we zijn er, denkt u misschien. Maar nee, want lang bleef Triëst niet Italiaans. Van 1947 tot 1954 was het als stadstaat een 'vrije zone' tussen Italië en het communistische Joegoslavië in. In resolutie 16 van de VN-veiligheidsraad werd de oprichting van het Territorio Libero di Trieste goedgekeurd. De vrije zone bleek in de praktijk echter onbestuurbaar en werd in 1954 in het verdrag van Londen tussen de twee buurlanden verdeeld.

**'HONGAAR FERENC
ILLY VOND DE
ALLEREERSTE
KOFFIEZETMACHINE
UIT IN TRIËST'**

Een krachtige bonensoep

Al geruime tijd bestaat er een kleine onafhankelijkheidsbeweging die nostalgisch ijvert voor een terugkeer naar dit Territorio Libero di Trieste. Triëst – de stad én de omliggende regio – wordt in het manifest van de beweging gezien als een 'noordelijke onafhankelijke regio' en als een soort 'Jeruzalem van het Noorden waar katholieken, orthodoxen, joden, Bosniërs, Serviërs, Grieken, Oostenrijkers, Slovenen, Kroaten, Venetianen ... in vrede samenleven als Triëster'. Geen jota van gelogen denken wij dan, want de jota is hét gerecht van de Triësters: een krachtige bonensoep die uren moet staan pruttelen en die naast bonen, pasta of rijst uit alle mogelijke lokale groenten kan bestaan. Een unieke minestrone die volgens de Triësters de enige échte energiedrank is. Krachtiger nog dan de strafste koffie? Joost mag het weten!

Joost Houtman is auteur van *Et alors? Waarom de Fransen zo Frans zijn*, dat in februari 2022 verscheen. Eerder schreef hij ook *Bella Figura – Waarom de Italianen zo Italiaans zijn* en *De Rest Is Parking – Waarom de Antwerpenaren zo Antwerps zijn*.

100 JAAR VTB

Conscience leerde de Vlaming lezen, Stan Leurs leerde hem reizen. Samen met enkele gelijkgezinden stichtte hij in 1921 de Vlaamse Toeristenbond, als tegenhanger van de Franstalige Touring Club de Belgique. Ene Hippoliet Meert deed dat eigenlijk al in 1914, maar twee dagen na de oprichting van de VTB brak de Eerste Wereldoorlog uit.

De vereniging wil de Vlamingen hun eigen land laten ontdekken. Maar al snel verbreedt de VTB tot dé motor van het culturele verenigingsleven in Vlaanderen, met meer dan een snuife flamingantisme. Zo kan de heropbouw van de IJzertoren op heel wat steun van de VTB rekenen. Al blijft de organisatie ver weg van de partijpolitiek.

Een volk leren reizen

In 1940 smelt de VTB samen met de VAB, de Vlaamse Automobilistenbond. Bekendste exponent daarvan is de pechverhelping. Automobilisten kunnen bij pech onderweg een communautaire keuze maken, want ook Touring biedt assistentie aan.

De VAB-werking krijgt de overhand. Het cultureel-flamingantische aspect dreigt in de achtergrond te verdwijnen. Maar de organisatie komt in slechte papieren en moet tal van activiteiten afstoten. Uiteindelijk wordt VTB-VAB omgedoopt tot vtbKultuur, en neemt ze begin dit jaar de nieuwe naam Cultuursmakers aan.